

17-08-2023

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 4 PŽ-2059/2023-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Nevenke Baran, predsjednika vijeća, Dubravke Zubović, suca izvjestitelja i Maje Bilandžić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ANTE I JURE d.o.o. za proizvodnju, ugostiteljstvo, trgovinu i usluge u stečaju, Zagreb, Črešnjevac 43, OIB 82330634157, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja KREŠIMIRA FUČKARA protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-806/2020-61 od 24. travnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 20. lipnja 2023.

riješio je

I. Odbija se žalba stečajnog upravitelja kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-806/2020-61 od 24. travnja 2023.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev razlučnog vjerovnika Vodovod Dubrovnik d.o.o. za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 248,85 EUR / 1.874,96 kn.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-806/2020-61 od 24. travnja 2023. u točki I. izreke odbijen je prijedlog stečajnog upravitelja za obračun troškova unovčenja predmeta založnog prava u iznosu od 4.645,55 EUR / 35.001,93 kn zaplijenjenom po prethodnoj mjeri, tako da se namiruju troškovi kako je to pobliže naznačeno u izreci. Točkom II. izreke naloženo je stečajnom upravitelju da zaplijenjena novčana sredstva u iznosu od 4.645,55 EUR / 35.001,93 kn prenese u korist razlučnog vjerovnika Vodovod Dubrovnik d.o.o.

2. Stečajni upravitelj je podnio žalbu protiv rješenja zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene Stečajnog zakona. U žalbi navodi da je sud pogrešno zaključio da zato što je predmet razlučnog prava gotov novac ne postoje troškovi unovčenja, jer pojam imovina obuhvaća i gotov novac. Dalje navodi da je odlučno to što se razlučni vjerovnik namiruje u okviru stečajnog postupka i da odredbama Stečajnog zakona nije predviđena distinkcija u situaciji kada je predmet unovčenja gotov novac, jer bi time jedni vjerovnici bili dovedeni u povoljniji položaj u odnosu na druge koji imaju razlučno pravo na pokretnoj stvari ili nekretnini. Predlaže

da ovaj žalbeni sud uvaži žalbu i preinači pobijano rješenje, podredno, da ga ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

3. Razlučni vjerovnik je podnio odgovor na žalbu u kojem navodi da nije jasno zbog kojih razloga je podnesena žalba i da iz odredbe čl. 248. Stečajnog zakona proizlazi da se iz novca stečenog unovčenjem predmeta (stvari i prava) na kojem postoji razlučno pravo namiruju jedino troškovi unovčenja, što ne obuhvaća i troškove utvrđivanja razlučnog prava. Dalje navodi da troškove unovčenja čine oni izdaci koje je stečajni upravitelj morao imati da bi unovčio predmet na kojem postoji razlučno pravo, što znači da takvi troškovi ne postoje u situaciji kada je gotov novac predmet razlučnog prava. Ukazuje na odredbu čl. 149. Stečajnog zakona iz koje proizlazi da se razlučni vjerovnik može namiriti odvojeno od ostalih vjerovnika. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 248,85 EUR.

4. Žalba nije osnovana.

5. Rješenje je ispitano na temelju odredbi čl. 365. st. 1. i 2. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP) i čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

6. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je prethodnom mjerom razlučni vjerovnik stekao sudske založno pravo na novčanim sredstvima stečajnog dužnika o čemu je nakon otvaranja stečajnog postupka obavijestio stečajnog upravitelja. Nadalje, prvostupanjski sud navodi da je stečajni postupak nad dužnikom otvoren 15. ožujka 2021., dakle, nakon pravomoćnosti rješenja o prethodnoj mjeri (30. siječnja 2020.) i da je presuda u parničnom postupku, koji je vođen kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Povrv-2459/2021-64, u pravnoj stvari tužitelja Vodovod Dubrovnik d.o.o. protiv tuženika Ante i Jure d.o.o. u stečaju, postala pravomoćna i ovršna 4. travnja 2023., pa je predlagatelj osiguranja pravomoćnim rješenjem o određivanju prethodne mjere radi osiguranja novčane tražbine utvrđene pravomoćnom presudom stekao založno pravo na predmetu osiguranja. Budući da je nakon otvaranja stečaja nad dužnikom predlagatelj osiguranja postao razlučni vjerovnik u smislu odredbe članka 149. Stečajnog zakona iz koje proizlazi da ima pravo na odvojeno namirenje ili na unovčenje prema odredbama čl. 248. toga Zakona, a nisu nastali troškovi iz čl. 254. toga Zakona, prvostupanjski sud je odbio prijedlog stečajnog upravitelja za obračun troškova unovčenja založnog prava i naložio mu da zaplijenjena sredstva prenese na račun razlučnog vjerovnika.

7. Prema odredbi čl. 149. Stečajnog zakona vjerovnici koji imaju založno pravo ili pravo na namirenje na kojoj stvari ili pravu koji su upisani u javnoj knjizi imaju pravo odvojenoga namirenja na toj stvari ili pravo unovčenja prema odredbama članka 248. toga Zakona. Nadalje, prema odredbu čl. 253. st. 1. navedenog Zakona,

nakon što stečajni upravitelj unovči pokretnu stvar ili tražbinu, iz utrška će se u stečajnu masu prije svega unijeti iznos potreban za naknadu troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i naknadu troškova njegova unovčenja. Od preostalog iznosa bez odgode će se namiriti razlučni vjerovnik.

8. U konkretnom slučaju predmet razlučnog prava je novac, zbog čega nije došlo do unovčenja pokretne stvari ili prava, pa razlučni vjerovnik nije dužan snositi troškove unovčenja predmeta razlučnog prava u smislu naprijed navedenih zakonskih odredbi.

9. Stoga je, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona, žalba odbijena kao osnovana i potvrđeno prvostupajsko rješenje.

10. Prema odredbi čl. 20. Stečajnog zakona svaki vjerovnik snosi svoje troškove u stečajnom postupku, ako tim zakonom nije drukčije određeno, zbog čega je odbijen kao neosnovan zahtjev razlučnog vjerovnika za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 248,85 EUR / 1.874,96 kn.

Zagreb, 20. lipnja 2023.

Dokument je elektronički potpisan:
Nevenka Baran

Vrijeme potpisivanja:
07-08-2023
10:46:18

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVA KI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#OC1156415448522D3937333439333636353139
OU=Signature
S=Baran
G=Nevenka
CN=Nevenka Baran

Predsjednik vijeća
Nevenka Baran

Broj zapisa: **9-30859-f9131**

Kontrolni broj: **03242-b0f62-6fe9f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Nevenka Baran, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Osijeku

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Lovro Zovko**, odvjetnik, dana **17.08.2023.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **St-806/2020**:

- podnesak vrste **Rješenje - odbijena žalba kao neosnovana - potvrđeno rješenje 1.st.** i oznake **St-806/2020-73**

Potvrđuje se da je primatelj dana **17.08.2023.** preuzeo navedena pismena.